

Schimburii teatrale

Teatrul „Alley“ din Huston-Texas a montat piesa sovietică contemporană *Egalonul* de Mihail Roșcin. Piesa a fost pusă în scenă de regizoarea-invitată Galina Volkov de la Teatrul „Sovremennik“ din Moscova. Pentru a-și familiariza pe tinerii interpreți cu datele piesei, cu tragedia războiului, regizoarea a recurs la un bogat material ilustrativ adus de la Moscova.

Actorii de la „Sovremennik“ au împrumutat colegilor lor americani costumele spectacolului moscovit, sporind astfel autenticitatea montării. Presa și publicul au primit bine spectacolul, considerându-l, în același timp, drept un prilej de meditație și un avertisment.

Un muzeu de scenografie

În clădirea fostului Lapidarium din Gdansk se amenajează un muzeu, ale cărui colecții vor cuprinde decorații realizate pentru scenice poloneze, machete, proiecte și schițe de scenografie, costume și recuzită. Interiorul

clădirii va fi adaptat pentru prezentarea, pe o scenă mică, a diferite spectacole. În cadrul muzeului vor fi vizionate filme consacrate artei teatrale. Totodată, aici se vor organiza filmoteca și bandoteca teatrală, precum și o colecție de programe și afișe teatrale. Expoziția permanentă a muzeului va înfățișa cele mai interesante realizări scenografice ale teatrelor poloneze.

Ansamblu teatral eschimos

Un grup de studenți eschimoși, care studiază în Danemarca, au inițiat primul ansamblu teatral eschimos, sub denumirea de „Tuk-a-k“, ce înseamnă pescuit cu harponul. Pentru realizarea planurilor lor, studenții au primit anumite sume din fondul de dezvoltare a statelor din Europa de nord și de la organizațiile sociale din Groenlanda. „Tuk-a-k“ a prezentat spectacole în Danemarca și face un turneu în Groenlanda, cu piesa *Omul*, scrisă pe baza povestirilor populare eschimoșe. În limba eschimoșilor nu există noțiunea de „teatru“; așadar,

studenții au întreprins o muncă de pionierat în acest domeniu.

Comedie la domiciliu

Casa de cultură Seine-Saint-Denis a inițiat operația „uși deschise“, un nou gen de reprezentații. Un anplu de actori, Pierre și Ariane Ascaride, joacă teatru la domiciliul... spectatorilor. În repertoriu, *Aventuri* — patru episoade dialogate, inspirate din opera lui Italo Calvino. Cum are loc un asemenea spectacol? Spectatorii-gazdă acoperă ferestrele și îngrămădesc mobila într-un colț, pentru a crea un spațiu de joc, cel puțin de mărimea unui covor. Actorii scot din patru valize pe care le-au adus cu ei recuzita și un proiector de cinema. Aceleași valize se vor transforma, după necesități, în bar, pat, banchetă de tren etc.

Vor fi câștigați, astfel, noi spectatori pentru teatru? Un lucru este sigur, afirmă un comentator: fiecare reprezentație îndepărtează de micul ecran aproximativ douăzeci de spectatori.

Panorámica del teatro en España

Madrid, Editora Nacional, 314 p.

Această „Panoramă a teatrului din Spania“, prezentată în condiții grafice excelente (articolele sînt însoțite de un număr impresionant de fotografii alb-negru și color), a luat naștere din dorința realizării unei ample monografii a teatrului spaniol, în care să-și găsească oglindirea atît de diversele sale aspecte, și care să reprezinte un convingător in-

strument de propagandă teatrală.

Suita de articole componente abordează probleme referitoare la creatori, opere, genuri și la condițiile practice de activitate. Cititorii poate cunoaște, astfel, mișcarea teatrală spaniolă, de la teatrele naționale — Teatro de la Zarzuela (Madrid), Teatro Español (Madrid), Teatro „María Guerrero“ (Madrid), Teatro Nacional (Barcelona) și Teatro de Cámara y Ensayo (teatrul experimental) — la teatrele de provincie; de la turneele sătești anuale, teatrul liric, teatrul popular, teatrul TV, pînă la teatrul de cafenea. O

monografie distinctă este dedicată vieții teatrale din Barcelona. Panorama mișcării teatrale spaniole este completată de prezentarea festivalurilor internaționale ce se desfășoară la Madrid, a festivalurilor naționale, a premiilor teatrale.

Amplul excurs istorico-critic pornește de la moștenirea clasicilor spanioli, trece în revistă teatrul spaniol de la sfîrșitul secolului trecut, dramaturgia spanioli cărori li s-a acordat Premiul Nobel (José Echegaray și Jacinto Benevente), încheindu-se cu cei mai reprezentativi autori contemporani și cu așa-zitul teatru tînăr.